

Не преследва и Леката конна бригада; тя се задоволи само да изпрати резезди за разузнаване, резултата на което командирът на бригадата изпрати през нощта отъ Базарликъой съ следното донесение:

„Отъ разузнаванията се установи, че неприятелътъ отстъпва по направление на Бунаръ Хисаръ, и че обозитъ му сж изпратени за Лозенградъ.

XVII корпусъ стигналъ на бойната линия днесъ, заелъ гребенитъ на югъ отъ Чонгора и преследвалъ чакъ до Бунархисарскитъ височини противника, който оставилъ въ наши ръце една картечница, много оржия и бойни припаси. При това, противникътъ е претърпѣлъ голъми загуби, нанесени най-вече на 2-и, 5-и и 18-и пехотни полкове и на 20-и артилер. полкъ¹⁾. Щабътъ на XVII армейски корпусъ е въ Чонгора.“

Причината да не преследватъ турцитъ, се дължи до голъма степенъ и на българската артилерия, която къмъ края прояви по-голъма енергия. Изобщо, победата на турската II източна армия бѣ спечелена съ много жертви. Тъ парализираха II източна армия и я направиха негодна да предприеме каквото и да е действие следъ боя.

Второто поражение на турцитъ при Карагачъ.

Презъ нощта на 16-и срещу 17-и турцитъ около с. Карагачъ, съгласно заповѣдта на Абдуллахъ паша, ношуваха не само съ ножове на пушкитъ, но, за да поддържатъ бдителността на войницитъ, стреляха непрекъснато цѣла нощъ. Българитъ не отговориха на тая безвредна стрелба, макаръ тя да прѣчеше на съобщенията съ тила и да затрудняваше подвоза на храни и бойни припаси. Войницитъ на завладѣната турска позиция не получиха топла храна¹⁾.

Презъ цѣлата нощъ частитъ отъ 4-а Преславска дивизия се окопаваха на своитъ позиции, а пионерната дружина укрепи тилна позиция на гребена между селата Карагачъ и Колиби, при артилерийската позиция. Тя построи три редута (затворени окопи) по за две роти, три батареи и единъ окопъ пълень профилъ за една рота.

Освенъ това, всички български началници устройваха своитъ размѣсени части, работѣха за закрепяване придобития успѣхъ и подготвяха настѣплението за следния день. Командирътъ на 19-и

¹⁾ Тукъ има очевидно грѣшка — да се чете 20-и пехотенъ полкъ.

¹⁾ Майоръ А. Христовъ — „4-а Преславска дивизия и пр.“, стр. 107.